

*Knut*

*Du vil vel ha dette til dine Fortjenstgjaver. Kalle har laget noe til F&H på basis av egen oversettelse. e.*

108152

Etter annen verdenskrig, og som en følge av de omveltninger denne forte med seg, kom flere norske læger til vårt land. Flertallet av disse ble gitt godkjennelse, uten ny eksamen, til å praktisere i det indre av landet.

Disse var lægene

Gottfried Mayer (1898 ? - 1977), ankommet i 1948. Han praktiserte som radiolog i Buenos Aires og Bahía Blanca.

Lore Skau, (f. ca. 1915). Han var distriktslæge i Molinos, Coronel Baldes, Salta. Han kom i 1950 og vendte tilbake til Norge i 1958.

August Ingier (f. ca. 1906). Han var distriktslæge i landsbyen Iruya, Murillos Aguaray, Salta. Ankom i 1948 og vendte tilbake til sitt fedreland i 1962.

Torleif Aiserud (ca. 1915-1963), ankom i 1947, var distriktslæge i Cachi, Salta, og arbeidet også i Buenos Aires som patolog i instituttet for Kardiologi.

Rkjeld Quist Christensen, født i Oslo i 1917, tok eksamen i sin fødeby og på nytt ved universitetet i Tucumán. Som student var han assistent ved bakteriologisk Institutt og siden ved instituttet for patologisk Anatomi ved universitetet i Oslo, og fikk et stipendium for å perfectjonere seg i krigskirurgi ved det tyske Leifzig Universitet. Senere var han under krigen bataljonslæge ved den russiske front. Han var assistentkirurg ved Legevakten i Oslo, og senere innehadde han samme stilling ved Sandefjord Sykehus. Han kom til Argentina i 1947 og ble ansatt i Salta-provinsen. Han arbeidet i Santa Victoria (1947-48), og i El Galpón (1948-50). Deretter vendte han tilbake til Norge for et år, og i 1952 finner vi ham nok en gang i vårt land. Han virket i seks år som distriktslæge i Aguaray (Salta), i fem år for det statlige oljefirma Y.P.F. i Campo Durán (Salta), han var assistentlæge ved hudavdelingen, sjef for den traumatologiske avdeling og sjef for brannskivdelingen i den offentlige helsetjeneste i Salta. Likeledes virket han i San Bernardo-hospitalet, hvor han i 15 år var vaktsejef og tilknyttet (reserve - POS) tuberkuloselæge. Han ble pensjonist i 1978 og bor fortsatt i Salta.

*Som lege*

Arne Høygaard (eller Høeysgaard), født i Lillesand (Norge), 15. jan. 1906, sønn av leken Bernt Høgaard og Magdalen Jensen, gymnasium og universitetsstudier i Oslo, hvor han tok medisinsk embedseksamen i 1931. Før sin eksamen arbeidet han to år i handelsflåten, og kom slik til å reise i det xxxixxxxixx arktiske område, på Nordrusland, Spitzbergen-øygruppen, de ranova-halvøen og polarområdene i Canada. Som da han var en fremragende medisinerstudent foretok han to sledeekspedisjoner på Spitzbergen og nådde et punkt 600 km. fra Nordpolen. Etter eksamen reiste han til Umanak (Vestgrønland), og derfra la han ut på en ferd sammen med andre forskere med 10 sleder og 16 hunder. Den varte i 79 dager og tilbakelegte 1000 km. til Franz Joseph-fjorden. Ganske utførlig har han i et skrift på spansk, "Bak isbeltet", som ble publisert i 1970, fortalt om sitt liv i to år med eskimoene, sin ekspedisjon fra kyst til kyst på Grønland og sin rike xxxixixx erfaring fra polar- og subpolarstrøk.

Tilbake i Norge virket han i Bergen, privat og som lege ansatt på Landmann sykehus. (1934-36) I 1936 gikk han inn som forsker ved bakteriologisk institutt ved universitetet i Oslo. I denne e engasjert

og til å delta i ekspedisjonen til Angma-salik (Gott-  
røddana) som i to år, 1936 og 1937, studerte eskimoenes er-  
næring og fysiopatologi. Tilbake i sitt fedreland arbeidet han  
i flere år med det rikshøge forskningsmateriale som var innsamlet  
på hans reise, var medarbeider ved Hygieneinstituttet i Oslo  
og ansatt ved Ullevål sykehus (1939-41). I 1941 tok han sin  
doktorgrad, med den store akademiske anerkjennelsen, ved univer-  
sitetet i Oslo. Den nådde tittelen "Studies on the Nutrition  
and Physiopathology of Eskimos", og er idag ansett som en  
klassiker i emnet.

Mellom 1941 og 1949 praktiserte høygaard pediatri i Oslo. Han  
var også assisterende professor/lærer/ved pediatriavdelingen  
ved denne lys universitet, ca. 1943-45. I 1949 emigrerte han til  
Argentina. Vi er ukjent med grunnene som fikk ham til å forlate  
Europa og slå seg ned i en fjern egn i Argentinas indre. Vi  
formoder rett nok at der var motiver av politisk art. I april  
1949 skal helseministeren i Salta-provinsen, Dr. Danton Cermesoni,  
ha invitert ham til å slå seg ned i denne provinsen. Han slo seg  
ned i Cachi, i forfjelltet til Andes-fjellene. I dette område utførte  
han et betydelig arbeid som lege og som vitenskapelig forsker, i  
det han gikk helt opp i landets liv og av slo flere muligheter  
til å vende tilbake til sitt fedreland. Han var først distrikts-  
lege i Cachi, med virkeområde fra La Poma til Angastaco. Han var  
sjef for San José-hospitalet i Cachi, og i 1950 besteg han det  
snedekkede Cachi-fjellet på 6.720 m. I 1955 var han nær ved å  
bli med på en ekspedisjon til Argentinas antarktiske og sub-  
antarktiske områder, men diverse årsaker hindret ham i å delta i  
denne. I 1960 fornyet han sin vitenskapelige grad (= avla eksamen/  
tok doktorgraden på nytt? POS) ved Universitetet i Coyo. I 1963  
godkjente det medisinske kollegium i Salta ham som spesialist i  
pediatri. I (provinshovedstaden) var han assistentlege ved Barne-  
hospitalet, konsulentlege ved Milagro-hospitalet og i tre år  
intern leder (? administrativ? POS) i Saltas helseministerium.  
I de siste år av sitt liv vendte han tilbake til Cachi, hvor han  
på nytt ledet San José-hospitalet og drev en vingård han eide.  
Høygaard skrev en stor mengde artikler, hvorav mange offentliggjort  
i ansette internasjonale tidsskrifter, hvor han mellom 1935 og  
1942 tok opp emner innen sitt fagområde: Kuldefysiologi, patologi  
og ernæring hos polarfolk. Da han kom til oss, og til tross for  
at han var en ideell lege for ansettelse i Antarktis, las Orcadas,  
Eldlandet eller Georgia (vi minner om at det var aktivt argentinsk  
nærvar her til 1950) ble Høygaard sendt nordover, til Salta.  
Ansatt i forfjelltet til (Andes-)fjellkjeden og under utnyttelse av  
sin fremragende lek runn frembrakte han i vårt land verdifulle  
studier over regional patologi. Han beskjefteget seg med pelagre-  
sykdommen i calchaqui-dalene, med kosthold og sykdommer hos skole-  
elever i Andes-området, med gjesternes kosthold i Puna de Atacama,  
med kosthold i store høyder, med rakitis p.g.a. kalkmangel blandt  
indianerne, etc.

De samme år som andre norske lege fortsatte sin virksomhet til sin  
døds tid - dette ifølge muntlig opplysning fra Salta-legen Jose  
... - evnlig - å tape kontakten hverken med sitt fedreland eller  
de store vitenskapelige sentra i utlandet (i 1961 besøkte han  
Danmark, Norge, Island og Grønland, og han deltok i ~~xxxxxxx~~ det  
fjerde internasjonale symposium om helse i polarområder).

For to år siden fortalte han oss i et brev at han har (hadde !...)  
et manuskript - på norsk - om sitt liv som lege i forfjelltet til  
Andes-fjellene og om patologien i calchaqui-dalene, og bok som  
han hadde å handle - forandring på hans andre verk - "over tilte-

3.

talitet". Vi antar at denne id. tittelen ikke er offentliggjort, og at det ville være av stor interesse å få ordnet med oversettelse og utgivelse. I et annet brev av han til oss at han aldri hadde tenkt på å vende tilbake til Argentina for å bli der, derimot hadde han stor glede av sine periodiske besøk i fedrelandet for så igjen å vende tilbake til Uachi, et område som han betegnet som "det beste sted i verden".

Vi avslutter dette utdrag av den allerede lange liste over norske leger med å meddele at ved Det medisinske fakultet i Buenos Aires virker som dosent i pediatri (fra 1970) Dr. Nils Juan Iolste, født i Bergen, Norge, i 1928.